

Arrest

nr. 270 104 van 21 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BOUDRY
Rue Georges Attout 56
5004 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 31 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. BOUDRY en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Koerd, afkomstig uit Urmia. U bent Iraans staatsburger. Op 4 december 2019 diende u in België uw eerste verzoek om internationale bescherming in. U haalde tijdens uw vorig verzoek aan dat u uw christelijke buurman en zijn familie u vroegen om een oogje in het zeil te houden zodat zijn kerk en de tuin niet beschadigd zou geraken. Op een nacht hoorde u lawaai en zag u mensen bij de kerk waarop u een kijkje ging nemen. U werd er bedreigd maar uiteindelijk liepen ze weg. De dag erna werd u gebeld door een invloedrijke geestelijke moellah X waarop jullie afspraken en hij u probeerde te manipuleren om samen te werken met hem. Hij dreigde dat u goed moest opletten. Die nacht werd u meegenomen door vijf personen van de autoriteiten die u vroegen welke soort samenwerkingen u had met de KDPI. U viel compleet uit de lucht en vertelde dat u helemaal geen banden had met de KPDI. U kreeg er slaag, maar na het ondertekenen van een document waarin stond

dat u met hen zou samenwerken, werd u vrijgelaten. Na uw vrijlating besloot u het land te ontvluchten en diende u een verzoek om internationale bescherming in in België. Het Commissariaat-generaal nam op 4 september 2020 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw asielmotieven. U ging niet in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

U dient op 17 maart 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. In uw tweede verzoek haalt u aan dat u ondertussen sympathisant bent geworden van de KDPI en deelneemt aan betogingen en activiteiten van de partij. Zo nam u deel aan een betoging voor de Iraanse ambassade, de Iraakse ambassade, een betoging in Leuven en twee betogingen voor het Europees parlement. Daarnaast neemt u ook deel aan de zoommeetings van de partij.

Naar aanleiding van de betogingen verklaart u dat uw familie in Iran ondertussen problemen kende met de Iraanse autoriteiten.

Bij terugkeer naar Iran vreest u een gearresteerd of gedood te worden door de Iraanse autoriteiten wegens uw politieke activiteiten hier.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u foto's neer betreffende uw deelname aan de vijf betogingen, foto's in verband met de zoommeetings waar u aan deelneemt, een kopie van uw melikaart en rijbewijs, een foto van een website van PAK waar u toevallig opstaat en een brief van de KDPI.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Er dient benadrukt te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid in de door u aangebrachte asielmotieven. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In uw huidig verzoek verklaart u sympathisant te zijn geworden van de KDPI in België. U haalt aan dat u deelneemt aan hun activiteiten (vragenlijst volgend verzoek d.d. 01.04.2021 vraag 16).

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de gegronde vrees of het reële risico op respectievelijk vervolging of ernstige schade van cruciaal belang. Hierbij moet rekening worden gehouden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke, dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistisch karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Wat u betreft zijn er elementen die ernstige twijfels doen rijzen aangaande de authenticiteit van uw politiek engagement en die wijzen op het opportunistische karakter van uw activiteiten in België. U verklaart in dit kader dat u in contact kwam met de partij in maart 2020 via drie vrienden in het opvangcentrum die u vertelden over de partij (CGVS, p. 4). Zo nam u zelf contact op met de partij, meer genaamd met Azad Kurdi, in maart 2020 (CGVS, p. 4-5). U verklaart dat u 20 dagen later dan contact had met Baha, de verantwoordelijke (CGVS, p. 5). Het is vreemd dat u geen woord rept over uw

contacten met de verantwoordelijke van de KDPI in België tijdens uw eerste verzoek. Nochtans werd u uitdrukkelijk gevraagd of u op dat moment lid bent van een politieke partij waarom u 'nee' antwoordde (Notities eerste vib, d.d. 07.07.2020, p. 9). Hoewel u aanvoert dat dat u omwille van de Coronacrisis pas eind oktober 2020 toestemming kreeg om u bij de partij aan te sluiten kon er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u reeds tijdens uw eerste onderhoud minstens uw sympathie en intentie om u bij de KDPI aan te sluiten aanbracht (CGVS, p.7). Er moet immers benadrukt worden dat uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming plaats vond op 07.07.2020, drie maanden na uw eerste contacten met de partij. Uw vergoelijking, dat er u gevraagd werd tijdens het eerste verzoek om u te beperken tot persoonlijke reden waarom u bent gevlucht, is uiteraard niet ernstig. Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat die eerlijk op de vragen antwoordt. Wanneer u wordt geïnformeerd dat er op dat moment nochtans uitdrukkelijk gevraagd werd of u politiek actief was en of u lid was van een organisatie, antwoordt u dat u destijds geen politieke activiteiten had en u geen lid bent van de KDPI maar sympathisant (CGVS, p. 7). U probeert nog eraan toe te voegen dat het over politieke activiteiten in Iran ging, maar dit volstaat niet aangezien dat niet gespecificeerd werd (CGVS, p. 7-8). Uw pogingen om uw nalatigheid te vergoelijken kunnen uiteraard niet volstaan. Wegens het achterhouden van deze informatie wordt er dan ook ernstig getwijfeld of u wel effectief in contact staat met de partij sinds maart 2020 zoals u zelf beweert tijdens uw tweede verzoek. Er werd u gevraagd om bewijs van contact neer te leggen, maar dat liet u na te doen (CGVS, p. 17). Daarnaast werd er u ook gevraagd een brief van de KDPI voor te leggen waarin de partij ook aanhaalt sinds wanneer zij contact met u hebben (CGVS, p. 16). Echter ontving het CGVS op 02.06.2021 een standaardbrief van de KPDI waaruit niet kan teruggevonden sinds wanneer u actief zou zijn voor de partij.

Wanneer u gevraagd wordt waarom u plots besloot sympathisant te worden voor de KPDI haalt u aan dat tijdens die gesprekken met vrienden in het opvangcentrum u meer te weten kwam en wat zij vertelden overeen kwam met uw eigen ideeën en standpunten (CGVS, p. 5). Dit is bizar aangezien u ook verklaart al van kinds af over de Koerdische partijen te hebben gehoord aangezien jullie vaders en grootvaders daarbij betrokken zijn geweest (CGVS, p. 6). Uw verklaring dat u geen activiteiten durfde te doen in Iran aangezien uw dorp geen strategische ligging heeft valt te begrijpen (CGVS, p. 6). Echter valt het niet te begrijpen dat u al sinds kinds af hoort over de partij, onder andere van uw vader, en hoe ze strijden voor de rechten van de Koerden, maar u in België initieel geen interesse toonde (CGVS, p. 6). Uw laattijdigheid probeert u te rechtvaardigen aan de hand van de moeilijkheden tijdens uw reisweg en wegens de zaken die u heeft meegemaakt (CGVS, p. 6). Volgens u duurde het ook een tijdje alvorens u vrienden leerde kennen die over dergelijke zaken spraken (CGVS, p. 6). Gevraagd naar uw overtuiging om plots toch sympathisant te worden voor de KDPI, haalt u aan dat de partij staat voor menswaardigheid en recht op eten, leven, vrijheid (CGVS, p. 6). Nogmaals gevraagd of dat zaken zijn die u toch al wist over de partij bevestigt u inderdaad dat u dat al wist maar stelt u dat u niks kon doen (CGVS, p. 6). Uw verklaringen voor het laattijdig interesse tonen volstaan echter niet en nemen het sterke vermoeden niet weg dat uw plotse interesse gewekt wordt door opportunisme. Dit wordt bovendien bevestigd door het spontaan aanmaken van een Facebookpagina eind september 2020 (CGVS, p. 9) direct na de weigeringsbeslissing van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Die Facebookpagina gebruikt u vanaf dan om te posten over de onderdrukking van de Koerden en mensen te informeren over de partij (CGVS, p. 10).

Hoewel u initieel verklaart dat u van de partij mocht deelnemen aan hun activiteiten in maart (CGVS, p. 7) verandert u al snel uw verklaringen en haalt aan dat de partij u de toestemming gaf om na 4 à 5 maanden dus vanaf juli of augustus 2020 deel te nemen aan hun activiteiten (CGVS, p. 7). Aangezien er niet ingezien kan worden waarom de afdeling van de KDPI in België sympathisanten zou verbieden om aan haar publieke protesten of informatiesessies deel te nemen lijkt uw wijziging in uw verklaringen andermaal een poging om te verdoezelen dat uw engagement slechts direct na de weigeringsbeslissing van het CGVS van start ging. Het is immers zeer opvallend dat uw eerste deelname aan een bijeenkomst zich situeert zestien dagen na de weigeringsbeslissing van het Commissariaatgeneraal in uw eerste verzoek om internationale bescherming (CGVS, p.11). Bovendien kan er uit uw verklaringen over uw deelname aan de betogingen geen werkelijk engagement als lid van de KDPI afgeleid worden. U verklaart deel genomen te hebben aan vijf betogingen (CGVS, p. 11). Op 20 september 2020 neemt u deel aan uw eerste betoging voor het Europees parlement naar aanleiding van de executie van Navid Afkari (CGVS, p. 11). Wie deze betoging organiseerde weet u niet, maar werd u geïnformeerd via sociale media en uw vrienden (CGVS, p. 11). Aangezien u beweert dat u in contact staat met de partij via Whatsapp is het vreemd dat u niet beter geïnformeerd werd (CGVS, p.11). Ook betreffende de tweede betoging voor de Iraakse ambassade op 28 november 2020 ter solidariteit met de Yezidi Koerden, weet u niet wie die organiseerde (CGVS, p. 12). Uit de foto die u voorlegt van deze betoging kan er overigens niet geconcludeerd worden dat u weldegelijk op deze foto staat aangezien enkel uw rug er op staat (CGVS, p. 12). De derde betoging vindt plaats voor de Iraanse ambassade op 1 maart

2021. Niet enkel zijn de Koerdische partijen aanwezig, ook christenen, Perzen en Baluchi zijn aanwezig (CGVS, p. 12-13). Opnieuw weet u niet wie de betoging organiseerde, maar u denkt dat het de Koerdische partijen waren (CGVS, p. 12-13). De vierde betoging ging door in Leuven voor de bezetting in Efrin (CGVS, p. 13-14). Opnieuw weet u niet wie deze betoging organiseerde (CGVS, p. 14). Verder weet u ook niet wie de Belgische activist is die een toespraak hield (CGVS, p. 14). U heeft het nog over een vijfde betoging ter herdenking van een Koerdische leraar die tien jaar geleden geëxecuteerd werd. Deze vond plaats op 8 mei voor het Europees parlement (CGVS, p. 14). Uit niets blijkt bovendien dat u tijdens de vijf betogingen een specifieke rol speelde. Meer dan een vlag en een bord vasthouden deed u niet. Uit uw loutere deelname aan de betogingen kan dan ook geen daadwerkelijk engagement voor de KDPI afgeleid worden.

Louter uit uw deelname aan deze protestactie kan niet opgemaakt worden dat de Iraanse autoriteiten van uw aanwezigheid op de hoogte zouden zijn, laat staan dat u omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement gevisieerd zou worden door de Iraanse autoriteiten bij een eventuele terugkeer. Zoals hierboven reeds aangehaald bent u immers louter aanwezig als deel van een grotere en vaak heel verscheiden groep bij drie betogingen tegen het Iraans regime waarvan één voor de Iraanse ambassade. U toont het tegendeel overigens ook niet aan. U beweert evenwel dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten omdat ze foto's van op uw Facebookprofiel hebben voorgelegd aan uw oudste broer (CGVS, p. 19-20). Hoewel u verklaart dat uw oudste broer meegenomen werd na uw deelname aan de betoging tegenover de Iraanse ambassade (CGVS, p. 8, 18-20) kan deze bewering echter niet gevolgd worden. Vooreerst zijn uw verklaringen over deze arrestatie van uw broer gelinkt met uw eerste verzoek om internationale bescherming. Zo haalt u aan dat de autoriteiten hebben gezegd tegen uw broer dat u hen had beloofd om samen te werken, maar u nu voor de ambassade staat en bent toegetreden tot de partij (CGVS, p. 8). Aangezien er geen geloof werd gehecht aan uw verklaringen betreffende het eerste verzoek kan er ook aan uw voorstelling van de arrestatie van uw broer geen geloof worden gehecht. Bovendien is het niet-plausibel dat u blijft deelnemen aan betogingen en berichten over de Koerdische zaak blijft posten nadat de Iraanse autoriteiten uw familie erover hebben lastig gevallen (CGVS, p.10). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt immers dat u niet om oprechte maar opportunistische redenen actief bent, waardoor het niet aannemelijk is dat u zou blijven verder doen indien uw familie er daadwerkelijk last door ondervindt. Bovendien legt u geen enig objectief bewijsstuk neer over de arrestatie van uw broer. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat de Iraanse overheid op de hoogte zou zijn van uw engagement in België en hiertegen zou optreden.

Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Tevens blijkt dat individuen die hun onvrede uitten, pas een hardhandig optreden van de Iraanse overheid dienen te vrezen indien een persoon als gevaar wordt gezien. Concreet gaat het dan over personen die zich op een of andere vorm organiseren en binnen een netwerk bewegen. Uit uw verklaringen kan niet opgemaakt worden dat er in uw geval sprake is van zulk profiel. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk een risico te lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De overige voorgelegde documenten die nog niet eerder werden besproken wijzigen voorgaande conclusie niet. Uw nationaliteit zoals aangetoond door een kopie van uw melikaart en rijbewijs, staat hier niet ter discussie. Ook de standaard aanbevelingsbrief die u neerlegt, kan voorgaande vaststelling geenszins ombuigen. Deze brief werd immers op uw aanvraag opgemaakt waardoor er geen objectieve bewijswaarde aan kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om

internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de taal van de procedure

Dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker geheel niet kan worden gevolgd waar deze in het verzoekschrift boudweg aangeeft: *“Verzoekster kiest definitief en onherroepelijk het Frans als procestaal”*.

Uit de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier, meer bepaald de *“BIJLAGE 26QUINQUIES”*, blijkt immers dat verzoeker ervan in kennis werd gesteld dat zijn onderhavige, tweede verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 51/4, § 2, vierde lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) wordt onderzocht in de taal waarin ook zijn vorige verzoek werd onderzocht, met name het Nederlands.

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 51/4, § 3 van de Vreemdelingenwet is het Nederlands derhalve de taal die dient te worden gebruikt bij de huidige procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verzoeker heeft zulks verder kennelijk ook zelf begrepen daar hij het voorliggende verzoekschrift in weerwil van zijn hoger aangehaalde opmerking en op correcte wijze heeft ingediend in het Nederlands.

3. Het verzoekschrift

3.1. Verzoeker beroept zich in het voorliggende, in een bijzonder onzorgvuldig en gebrekkig Nederlands opgestelde, verzoekschrift in wat zich aandient als een enig middel op de: *“SCHENDING VAN DE ARTIKELEN 48/3, 48 / EN 57/6/2 §1 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980 BETREFFENDE DE TOEGANG TOT HET GRONDGEBIED, VERBLIJF, VESTIGING EN VERWIJDERING VAN BUITENLANDEN EN BUITENLANDERS ARTIKELEN 2 EN 3 VAN DE WET VAN 29 JULI 1991 BETREFFENDE DE FORMELE REDEN VOOR ADMINISTRATIEVE HANDELINGEN EN KENNELIJKE BEOORDELINGSFOUT”*.

Verzoeker wijst op de door hem aangehaalde nieuwe elementen en op een aantal motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing. Vervolgens geeft hij aan:

“De repressie van activisten in het buitenland via hun families in Iran is echter zeer reëel: (...).”

Voorts betoogt verzoeker:

“Het vereiste van een niet-geloofwaardige gebeurtenis :

Laat het ons weten en neem contact op met de parti en mars 2020 via drie vrienden van het opvangcentrum.

Pas na zijn hoorzitting over de eerste aanvraag en zijn politieke activiteiten in België en Europa had de familie van de verzoeker grote problemen in Iran.

De verklaringen die verzoeker tijdens zijn eerste verzoek heeft afgelegd, doen dus niets af aan de geloofwaardigheid van zijn betaalrekening: zijn politieke acties dateren van na de eerste procedure. De nieuwe problemen van zijn familie zijn ook later. De werkelijke deelname aan het verzoek aan de manifestaties is een wedstrijd voor een eerlijke partij. De aangeleverde foto's en documenten bewijzen dit voldoende.

Het feit dat de aanvrager niet alle details van de evenementen kent (naam van de spreker, naam van de organisator, enz.) weerhoudt hem er niet van aanwezig en actief te zijn.”

De motieven inzake de ongeloofwaardigheid van de arrestatie van zijn broer en het onwaarschijnlijke karakter van zijn verderzetting van zijn politieke activiteiten omschrijft verzoeker als *“een zeer twijfelachtige petitie”*.

Voorts voert verzoeker aan:

“Wat betreft de angsten bij een terugkeer, die zijn niet theoretisch. Een recent rapport illustreert dit probleem:

(...)

De aanvrager dient de melding als nieuw element in."

3.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:
*"Hoofdzakelijk: internationale bescherming te toekennen
Subsidiair: het besluit vernietigen".*

3.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog "*Rapporteren*" bij het voorliggende verzoekschrift (bijlage 3).

3.4. Verzoeker legt ter terechtzitting een "Bewijs van lidmaatschap Democratic Party of Iranian Kurdistan" en "Foto's die de aanwezigheid van verzoeker bevestigen op verschillende manifestaties en vergaderingen" neer.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zinnig is om zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoede geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.3. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen".

In het licht van de voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

"Er dient benadrukt te worden dat uw vorig verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid in de door u aangebrachte asielmotieven. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

In uw huidig verzoek verklaart u sympathisant te zijn geworden van de KDPI in België. U haalt aan dat u deelneemt aan hun activiteiten (vragenlijst volgend verzoek d.d. 01.04.2021 vraag 16).

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de gegronde vrees of het reële risico op respectievelijk vervolging of ernstige schade van cruciaal belang. Hierbij moet rekening worden gehouden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke, dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistisch karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden.

Wat u betreft zijn er elementen die ernstige twijfels doen rijzen aangaande de authenticiteit van uw politiek engagement en die wijzen op het opportunistische karakter van uw activiteiten in België. U verklaart in dit kader dat u in contact kwam met de partij in maart 2020 via drie vrienden in het opvangcentrum die u vertelden over de partij (CGVS, p. 4). Zo nam u zelf contact op met de partij, meer genaamd met Azad Kurdi, in maart 2020 (CGVS, p. 4-5). U verklaart dat u 20 dagen later dan contact had met Baha, de verantwoordelijke (CGVS, p. 5). Het is vreemd dat u geen woord rept over uw contacten met de verantwoordelijke van de KDPI in België tijdens uw eerste verzoek. Nochtans werd u uitdrukkelijk gevraagd of u op dat moment lid bent van een politieke partij waarom u 'nee' antwoordde (Notities eerste vib, d.d. 07.07.2020, p. 9). Hoewel u aanvoert dat dat u omwille van de Coronacrisis pas eind oktober 2020 toestemming kreeg om u bij de partij aan te sluiten kon er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u reeds tijdens uw eerste onderhoud minstens uw sympathie en intentie om u bij de KDPI aan te sluiten aanbracht (CGVS, p.7). Er moet immers benadrukt worden dat uw persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming plaats vond op 07.07.2020, drie maanden na uw eerste contacten met de partij. Uw vergoelijking, dat er u gevraagd werd tijdens het eerste verzoek om u te beperken tot persoonlijke reden waarom u bent gevlucht, is uiteraard niet ernstig. Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat die eerlijk op de vragen antwoordt. Wanneer u wordt geïnformeerd dat er op dat moment nochtans uitdrukkelijk gevraagd werd of u politiek actief was en of u lid was van een organisatie, antwoordt u dat u destijds geen politieke activiteiten had en u geen lid bent van de KDPI maar sympathisant (CGVS, p. 7). U probeert nog eraan toe te voegen dat het over politieke activiteiten in Iran ging, maar dit volstaat niet aangezien dat niet gespecificeerd werd (CGVS, p. 7-8). Uw pogingen om uw nalatigheid te vergoelijken kunnen uiteraard niet volstaan. Wegens het achterhouden van deze informatie wordt er dan ook ernstig getwijfeld of u wel effectief in contact staat met de partij sinds maart 2020 zoals u zelf beweert tijdens uw tweede verzoek. Er werd u gevraagd om bewijs van contact neer te leggen, maar dat liet u na te doen (CGVS, p. 17). Daarnaast werd er u ook gevraagd een brief van de KDPI voor te leggen waarin de partij ook aanhaalt sinds wanneer zij contact met u hebben (CGVS, p. 16). Echter ontving het CGVS op 02.06.2021 een standaardbrief van de KPDI waaruit niet kan teruggevonden sinds wanneer u actief zou zijn voor de partij.

Wanneer u gevraagd wordt waarom u plots besloot sympathisant te worden voor de KPDI haalt u aan dat tijdens die gesprekken met vrienden in het opvangcentrum u meer te weten kwam en wat zij vertelden overeen kwam met uw eigen ideeën en standpunten (CGVS, p. 5). Dit is bizar aangezien u ook verklaart al van kinds af over de Koerdische partijen te hebben gehoord aangezien jullie vaders en grootvaders daarbij betrokken zijn geweest (CGVS, p. 6). Uw verklaring dat u geen activiteiten durfde te doen in Iran aangezien uw dorp geen strategische ligging heeft valt te begrijpen (CGVS, p. 6). Echter valt het niet te begrijpen dat u al sinds kinds af hoort over de partij, onder andere van uw vader, en hoe ze strijden voor de rechten van de Koerden, maar u in België initieel geen interesse toonde (CGVS, p. 6). Uw laattijdigheid probeert u te rechtvaardigen aan de hand van de moeilijkheden tijdens uw reisweg en wegens de zaken die u heeft meegemaakt (CGVS, p. 6). Volgens u duurde het ook een tijdje alvorens u vrienden leerde kennen die over dergelijke zaken spraken (CGVS, p. 6). Gevraagd naar uw overtuiging om plots toch sympathisant te worden voor de KDPI, haalt u aan dat de partij staat voor menswaardigheid en recht op eten, leven, vrijheid (CGVS, p. 6). Nogmaals gevraagd of dat zaken zijn die u toch al wist over de partij bevestigt u inderdaad dat u dat al wist maar stelt u dat u niks kon doen (CGVS, p. 6). Uw verklaringen voor het laattijdig interesse tonen volstaan echter niet en nemen het sterke vermoeden niet weg dat uw plotse interesse gewekt wordt door opportunisme. Dit wordt bovendien bevestigd door het spontaan aanmaken van een Facebookpagina eind september 2020 (CGVS, p. 9) direct na de weigeringsbeslissing van uw eerste verzoek om internationale bescherming. Die Facebookpagina gebruikt u vanaf dan om te posten over de onderdrukking van de Koerden en mensen te informeren over de partij (CGVS, p. 10).

Hoewel u initieel verklaart dat u van de partij mocht deelnemen aan hun activiteiten in maart (CGVS, p. 7) verandert u al snel uw verklaringen en haalt aan dat de partij u de toestemming gaf om na 4 à 5

maanden dus vanaf juli of augustus 2020 deel te nemen aan hun activiteiten (CGVS, p. 7). Aangezien er niet ingezien kan worden waarom de afdeling van de KDPI in België sympathisanten zou verbieden om aan haar publieke protesten of informatiesessies deel te nemen lijkt uw wijziging in uw verklaringen andermaal een poging om te verdoezelen dat uw engagement slechts direct na de weigeringsbeslissing van het CGVS van start ging. Het is immers zeer opvallend dat uw eerste deelname aan een bijeenkomst zich situeert zestien dagen na de weigeringsbeslissing van het Commissariaatgeneraal in uw eerste verzoek om internationale bescherming (CGVS, p.11). Bovendien kan er uit uw verklaringen over uw deelname aan de betogingen geen werkelijk engagement als lid van de KDPI afgeleid worden. U verklaart deel genomen te hebben aan vijf betogingen (CGVS, p. 11). Op 20 september 2020 neemt u deel aan uw eerste betoging voor het Europees parlement naar aanleiding van de executie van Navid Afkari (CGVS, p. 11). Wie deze betoging organiseerde weet u niet, maar werd u geïnformeerd via sociale media en uw vrienden (CGVS, p. 11). Aangezien u beweert dat u in contact staat met de partij via Whatsapp is het vreemd dat u niet beter geïnformeerd werd (CGVS, p.11). Ook betreffende de tweede betoging voor de Iraakse ambassade op 28 november 2020 ter solidariteit met de Yezidi Koerden, weet u niet wie die organiseerde (CGVS, p. 12). Uit de foto die u voorlegt van deze betoging kan er overigens niet geconcludeerd worden dat u weldegelijk op deze foto staat aangezien enkel uw rug er op staat (CGVS, p. 12). De derde betoging vindt plaats voor de Iraanse ambassade op 1 maart 2021. Niet enkel zijn de Koerdische partijen aanwezig, ook christenen, Perzen en Baluchi zijn aanwezig (CGVS, p. 12-13). Opnieuw weet u niet wie de betoging organiseerde, maar u denkt dat het de Koerdische partijen waren (CGVS, p. 12-13). De vierde betoging ging door in Leuven voor de bezetting in Efrin (CGVS, p. 13-14). Opnieuw weet u niet wie deze betoging organiseerde (CGVS, p. 14). Verder weet u ook niet wie de Belgische activist is die een toespraak hield (CGVS, p. 14). U heeft het nog over een vijfde betoging ter herdenking van een Koerdische leraar die tien jaar geleden geëxecuteerd werd. Deze vond plaats op 8 mei voor het Europees parlement (CGVS, p. 14). Uit niets blijkt bovendien dat u tijdens de vijf betogingen een specifieke rol speelde. Meer dan een vlag en een bord vasthouden deed u niet. Uit uw loutere deelname aan de betogingen kan dan ook geen daadwerkelijk engagement voor de KDPI afgeleid worden.

Louter uit uw deelname aan deze protestactie kan niet opgemaakt worden dat de Iraanse autoriteiten van uw aanwezigheid op de hoogte zouden zijn, laat staan dat u omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement geïsoleerd zou worden door de Iraanse autoriteiten bij een eventuele terugkeer. Zoals hierboven reeds aangehaald bent u immers louter aanwezig als deel van een grotere en vaak heel verscheiden groep bij drie betogingen tegen het Iraanse regime waarvan één voor de Iraanse ambassade. U toont het tegendeel overigens ook niet aan. U beweert evenwel dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten omdat ze foto's van op uw Facebookprofiel hebben voorgelegd aan uw oudste broer (CGVS, p. 19-20). Hoewel u verklaart dat uw oudste broer meegenomen werd na uw deelname aan de betoging tegenover de Iraanse ambassade (CGVS, p. 8, 18-20) kan deze bewering echter niet gevolgd worden. Vooreerst zijn uw verklaringen over deze arrestatie van uw broer gelinkt met uw eerste verzoek om internationale bescherming. Zo haalt u aan dat de autoriteiten hebben gezegd tegen uw broer dat u hen had beloofd om samen te werken, maar u nu voor de ambassade staat en bent toegetreden tot de partij (CGVS, p. 8). Aangezien er geen geloof werd gehecht aan uw verklaringen betreffende het eerste verzoek kan er ook aan uw voorstelling van de arrestatie van uw broer geen geloof worden gehecht.. Bovendien is het niet-plausibel dat u blijft deelnemen aan betogingen en berichten over de Koerdische zaak blijft posten nadat de Iraanse autoriteiten uw familie erover hebben lastig gevallen (CGVS, p.10). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt immers dat u niet om oprechte maar opportunistische redenen actief bent, waardoor het niet aannemelijk is dat u zou blijven verder doen indien uw familie er daadwerkelijk last door ondervindt. Bovendien legt u geen enig objectief bewijsstuk neer over de arrestatie van uw broer. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat de Iraanse overheid op de hoogte zou zijn van uw engagement in België en hiertegen zou optreden.

Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Tevens blijkt dat individuen die hun onvrede uiten, pas een hardhandig optreden van de Iraanse overheid dienen te vrezen indien een persoon als gevaar wordt gezien. Concreet gaat het dan over personen die zich op een of andere vorm organiseren en binnen een netwerk bewegen. Uit uw verklaringen kan niet opgemaakt worden dat er in uw geval sprake is van zulk profiel. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk een risico te lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De overige voorgelegde documenten die nog niet eerder werden besproken wijzigen voorgaande conclusie niet. Uw nationaliteit zoals aangetoond door een kopie van uw melikaart en rijbewijs, staat hier niet ter discussie. Ook de standaard aanbevelingsbrief die u neerlegt, kan voorgaande vaststelling geenszins ombuigen. Deze brief werd immers op uw aanvraag opgemaakt waardoor er geen objectieve bewijswaarde aan kan worden toegekend.”

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan de veelheid aan voormelde, pertinente en terechte motieven.

De vaststellingen en verklaringen op grond waarvan er in de bestreden beslissing wordt besloten dat zijn politieke engagement in België kennelijk niet authentiek is en dat zijn deelname aan een aantal activiteiten alhier is ingegeven vanuit louter en kennelijk opportunistische overwegingen, laat verzoeker in wezen namelijk geheel ongemoeid. Door boudweg, eenvoudigweg en op algemene en ongefundeerde wijze aan te geven dat *“zijn politieke acties dateren van na de eerste procedure”*, te stellen dat *“De werkelijke deelname aan het verzoek aan de manifestaties (...) een wedstrijd voor een eerlijke partij”* is en te poneren dat de foto's en documenten dit voldoende zouden bewijzen, ontkracht verzoeker de dienaangaande gedane vaststellingen immers op generlei wijze. Ook doet verzoeker hieraan hoegenaamd geen afbreuk door eenvoudigweg te ontkennen dat zijn onwetendheid omtrent de evenementen in kwestie (zoals inzake de namen van de sprekers en de organisatoren) er niet aan in de weg staat dat hij aanwezig was op deze activiteiten. De Raad treedt verweerder aldus integraal bij en is van oordeel dat uit de vaststellingen dat (i) verzoeker zijn contactopname en contacten met de (verantwoordelijken van de) KDPI, zijn sympathieën voor deze partij en zijn intentie tot toetreding tot deze partij, ondanks dat deze zouden dateren van geruime tijd voor zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS in het kader van het eerste verzoek, niet vermeldde in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming en tijdens dit verzoek eenduidig ontkende dat hij op dat moment politiek actief was en lid was van een politieke partij; (ii) wegens het achterhouden van deze informatie ernstig kan worden getwijfeld aan het feit dat verzoeker daadwerkelijk reeds van maart 2020 in contact staat met deze partij; (iii) verzoeker, hoewel hierom gevraagd werd, geen bewijs neerlegde van dit beweerde contact en evenmin een brief neerlegde van de KDPI waarin aangegeven wordt sedert wanneer verzoeker contact heeft met de partij doch zich vergenoegde tot het neerleggen van een standaardbrief waaruit dit niet kan worden afgeleid; (iv) verzoeker bizarre verklaringen aflegde wanneer hem gevraagd werd waarom hij dermate laattijdig plots zou hebben besloten sympathisant te worden van de KDPI; (v) ook de datum van het aanmaken van zijn Facebookpagina, direct na de weigeringsbeslissing in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, getuigt van het opportunistische karakter van zijn politieke engagement; (vi) verzoeker incoherente verklaringen aflegde omtrent het ogenblik waarop hij van de partij mocht deelnemen aan activiteiten, het in dit kader op zich ongeloofwaardig is dat en niet kan worden ingezien waarop de KDPI in België sympathisanten zou verbieden om aan haar publieke activiteiten deel te nemen en de wijziging in verzoekers verklaringen op dit vlak opnieuw een poging lijkt om te verdoezelen dat zijn engagement slechts direct na de weigering in het kader van zijn eerste verzoek aanving; (vii) het zeer opvallend is dat verzoekers eerste deelname aan een bijeenkomst zich situeerde zestien dagen na de weigeringsbeslissing in het kader van zijn eerste verzoek; (viii) er uit verzoekers gebrekkige verklaringen en onwetendheden in het kader van zijn deelname aan een aantal activiteiten geheel geen oprecht en vanuit een diepgewortelde overtuiging ingegeven engagement als sympathisant of lid van de KDPI kan worden afgeleid; (ix) uit niets bovendien blijkt dat verzoeker tijdens deze vijf activiteiten een specifieke of vooraanstaande rol zou hebben gespeeld doch dat hij integendeel niet meer deed dan een vlag en een bord vasthouden, duidelijk en genoegzaam blijkt dat verzoekers politieke engagement in België kennelijk niet authentiek is en dat zijn deelname aan een aantal activiteiten alhier is ingegeven vanuit louter en kennelijk opportunistische overwegingen.

Verzoeker toont daarenboven op generlei wijze aan dat de Iraanse autoriteiten van de voormelde, bovendien bijzonder beperkte activiteiten, als loutere en onwetende deelnemer aan een vijftal activiteiten, op de hoogte zouden zijn. In dit kader voert hij vooreerst niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de pertinente en terechte motieven inzake de beweerde arrestatie van zijn broer en problemen van zijn familie. Door deze motieven op eenvoudige en algemene wijze te omschrijven als *“een zeer twijfelachtige petitie”* ontkracht verzoeker deze motieven namelijk hoegenaamd niet. De Raad treedt verweerder in deze motieven bij en is van oordeel dat, gelet op verzoekers ongeloofwaardige verklaringen betreffende de vermeende vraag tot samenwerking met de autoriteiten, zoals afgelegd tijdens zijn eerste verzoek, en gelet op het feit dat verzoeker de arrestatie van zijn broer aan deze ongeloofwaardige verklaringen koppelde, deze arrestatie de nodige geloofwaardigheid ontbeert. Dit geldt nog des te meer nu het weldegelijk niet-plausibel is dat verzoeker zijn, zoals hierboven bleek, kennelijk en louter opportunistische politieke activiteiten zou hebben

verdergezet nadat zijn familie daardoor problemen zou hebben gekend met de Iraanse autoriteiten. Bovendien staft verzoeker de beweerde arrestatie van zijn broer en problemen van zijn familie tot op heden niet. Aldus kan niet het minste geloof worden gehecht aan de problemen die verzoekers broer en familie zouden hebben ondervonden ten gevolge van verzoekers activiteiten in België. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar algemene informatie waaruit blijkt dat familieleden van politieke activisten in het buitenland in Iran problemen kunnen ondervinden verder geenszins afbreuk doen aan het voorgaande. Deze informatie is van louter algemene aard, heeft geen betrekking op zijn persoon of deze van zijn familieleden en kan geenszins volstaan om aan te tonen dat de concrete feiten zoals aangehaald door verzoeker zich zouden hebben voorgedaan. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

Gelet op het geheel van de voorliggende landeninformatie, kan verder in het geheel niet worden aangenomen dat verzoeker, van wie verwacht kan worden dat hij voorafgaand aan een terugkeer naar zijn land van herkomst zijn louter opportunistische activiteiten in België en op de sociale media staakt en de betreffende inhoud van de sociale media verwijdt, bij een terugkeer naar zijn land van herkomst in de negatieve aandacht zou riskeren te komen van zijn nationale autoriteiten. Dat er in het verleden een handvol meldingen waren van personen die bij een terugkeer naar Iran wel problemen kenden, doet hieraan geenszins afbreuk. Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie blijkt immers duidelijk dat de Iraanse autoriteiten over het algemeen geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming, dat deze autoriteiten over het algemeen weinig tot geen aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en dat deze weinig tot geen aandacht hebben voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoot of aannemelijk maakt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan de beweerde problemen van zijn familieleden, verzoeker reikt niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van zijn activiteiten in Europa en hij maakt, gelet op het aperte opportunistische karakter van deze activiteiten, hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten zou staan.

De overige door verzoeker neergelegde documenten kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien verzoeker deze niet weerlegt of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“De overige voorgelegde documenten die nog niet eerder werden besproken wijzigen voorgaande conclusie niet. Uw nationaliteit zoals aangetoond door een kopie van uw melikaart en rijbewijs, staat hier niet ter discussie. Ook de standaard aanbevelingsbrief die u neerlegt, kan voorgaande vaststelling geenszins ombuigen. Deze brief werd immers op uw aanvraag opgemaakt waardoor er geen objectieve bewijswaarde aan kan worden toegekend.”

4.4. Tot slot wijst de Raad erop dat het door verzoeker ter terechtzitting neergelegde bewijs van zijn lidmaatschap van de *“Democratic Party of Iranian Kurdistan”* niet gesteld is in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een dergelijke vertaling dit bewijs niet in overweging. Voor wat betreft de ter terechtzitting neergelegde foto's bemerkt de Raad vooreerst dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Voorts stelt de Raad vast dat uit deze foto's niet kan worden afgeleid in welke hoedanigheid verzoeker op deze beweerde vergaderingen en manifestaties aanwezig was, waar deze zouden hebben plaatsgehad, noch wanneer – de door verzoeker met de hand geschreven aangebrachte data op de foto's biedt hiertoe geen enkele garantie – en kan door de Raad niet worden ingezien hoe deze foto's ook maar de minste afbreuk doen aan de voormelde motieven.

4.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

4.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT